

Індекс видання:5050

Ми Вінничани

№16, квітень
2025 р.

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Дякуємо за те, що купуєте нашу газету та підтримуєте незалежну журналістику. Майже 2 роки газета «Ми Вінничани» видається та розповсюджується у Вінниці. Та ми виходимо на нові горизонти! І від тепер, щомісяця, наша газета буде поширюватись по всій території Вінницької області. Придбати її можна у кожному відділенні «Укрпошти».

рекомендована ціна реалізації - 10 грн.

Стор. 3

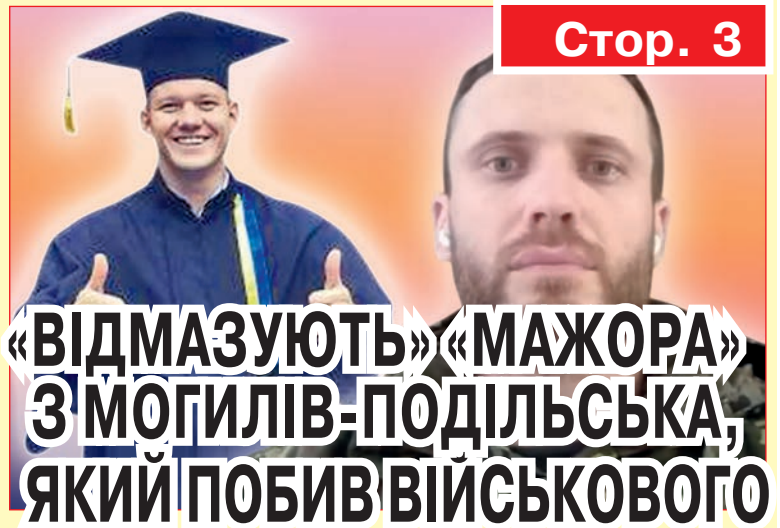
ШОКУЮЧІ ФАКТИ ПРО «ЗВ'ЯЗКИ» У ВІННИЦЬКІЙ МСЕК

Стор. 4

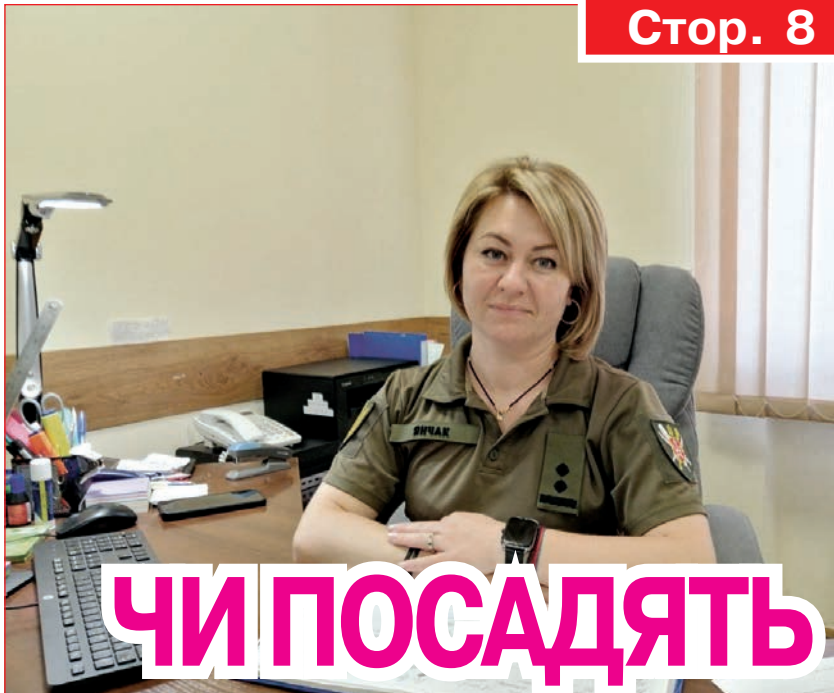
ЯКІ КРИМІНАЛЬНІ ТАЄМНИЦІ ПРИХОВУЄ ЛИПОВЕЦЬКА ВЛАДА?

Стор. 3

«ВІДМАЗУЮТЬ» «МАЖОРА» З МОГИЛІВ-ПОДІЛЬСЬКА, ЯКИЙ ПОБИВ ВІЙСЬКОВОГО

Стор. 8

ЧИ ПОСАДЯТЬ ОКСАНУ ЯНЧАК ЗА ПЕРЕВИЩЕННЯ ВЛАДИ У ВІННИЦЬКОМУ ТЦК?

Розгляд клопотання у суді про арешт підполковниці Оксани Янчак, заступниці начальника Вінницького ТЦК та СП. Її інкримінують перевищення службових повноважень в умовах воєнного стану. У вересні 2024 року Янчак разом із іншими співробітниками побила призовника, змусивши його підписати документи на мобілізацію. Раніше вінничанка Ірина Дарвіш заявляла, що її сина-інтерна незаконно мобілізували, побили й утримували у Вінницькому ТЦК.

ЩОМІСЯЧНА ГАЗЕТА «МИ ВІННИЧАНИ» У ВІЛЬНОМУ ПРОДАЖІ НА «УКРПОШТІ»

Стор. 5

ЧОМУ У ЄВРОПІ МАСОВІ ПРОТЕСТИ?

Стор. 2

ЗРАДИВ З ПОДРУГОЮ ІСТОРІЯ ВІД НАШОЇ ЧИТАЧКИ

Стор. 4

«СКЕЛЕТИ У ШАФАХ» НАРОДНИХ ОБРАНЦІВ

Стор. 7

МЕГА СКАНВОРД «ПЕРЕВІРКА ЕРУДИЦІЇ»

Запрошуємо до співпраці дистриб'юторів, підприємців та рекламодавців. Пропонуємо Вам із нами розвивати вільну пресу Вінниччини. Дорогі наші читачі, купуйте

газету для себе та своїх рідних, обговорюйте новини із знайомими та друзями. Надсилайте нам свої листи з історіями та повідомляйте новини зі своїх міст та сіл.

Телефон рекламного відділу:
+380 68 911 99 33
Електронна пошта редакції:
info@vinnychany.info

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Шановна редакціє! Якби я міг повернути час назад, я б усе змінив. Я б не сперечався, не кричав, не закривав перед ним двері. Я б просто обійняв його і сказав, що нічого важливішого за нас двох немає. Але зараз він лежить під холодним каменем, а я стою тут, мовчки, і мені більше нічого сказати.

Ми з братом були зовсім різні. Він — спокійний, розважливий. Я — гарячий і впертий. Але допоки були живі батьки, ми трималися разом. А потім вони пішли, і замість того, щоб підтримати одне одного, ми розкололися. Ми не змогли поділити будинок. Ми сварилися, кидали образливі слова, перекреслювали спогади, які мали нас єднати. Уявляєте? Через

цеглу і папірці ми зруйнували братерство.

Ми не спілкувалися роками. Я вважав, що він винен. Я думав, що ще буде час, що ми обоє перегоримо, що колись просто зустрінемося й забудемо все. Але одного

ранку подзвонили та сказали, що він загинув в аварії.

Я не пам'ятаю, як доїхав на похорон. Не пам'ятаю, що говорили люди. Але пам'ятаю, як стояв перед його могилою і шепотів: «Пробач... пробач мені».

Але який тепер у цьому сенс? Камінь не відповідь. Час не відмотати.

А потім я побачив його у сні. Він просто сидів навпроти мене — такий, як раніше, тільки в очах не було докору. Тільки тиха, втомлена усмішка. І я раптом відчув, що він мене вже пробачив.

Але чи зможу я пробачити себе?

Будь ласка, якщо у вас є хтось, з ким ви посварилися, не чекайте. Пишіть, телефонуйте, зустрічайтеся. Говоріть слова, поки вони ще мають вагу. Бо коли ви стоятимете перед холодним каменем, говорити буде запізно.

З повагою, Ігор

НАЙЖОРСТОКІША ПОДРУГА МОГО ЖИТТЯ

Дорога редакціє! Якби мені хтось сказав, що кохання може бути найжорстокішою пасткою, я б не повірила. Адже я вірила йому. Я вірила в кожне його слово, в кожен дотик, у кожную обіцянку. Я вірила, що ми — це назавжди. Ми були разом сім років. Я віддавала йому все — підтримку, довіру, своє серце. Я чекала його пізно ввечері, коли він «затримувався на роботі». Я виправдовувала його байдужість тим, що «він просто втомлений». Я переконувала себе, що рано чи пізно все налагодиться. А потім реальність вдарила мене в обличчя.

Я прийшла додому раніше, ніж планувала. День видався важким, і все, чого я хотіла, — це гарячий чай, тиша і його обійми. Але щойно я відчинила двері, все перевернулося. Вона була тут. В моєму домі. В моєму ліжку. З ним. Моя найкраща подруга. Вона лежала на моїх простирадлах, загорнувшись у ковдру, яку я купувала нам із ним у той самий день, коли ми святкували п'яту річницю. Вона не поспішала закриватися, не квапилася сховати свою провину. Навпаки — повільно підняла голову, подивилася на мене й... усміхнулася. — Ти, мабуть, шокована, — її голос був спокійним, навіть холодним. — Але я втомилася ховатися. Він мій тепер. І будинок теж. Вибирайся. Я перевела погляд на нього. Він мовчав. Він навіть не спробував щось пояс-

нити. Просто сидів, опустивши голову, як боягуз. Невже в ньому не лишилося ні краплі гідності? Ні крихти поваги до мене, до всього, що ми пережили разом? — Це не те, що ти думаєш, — пробурмотів він, навіть не дивлячись мені в очі. — Справді? — я відчула, як голос зривається, як у грудях все стискається в крижаний клубок. — А що ж це тоді? Вона засміялася. В її сміху не було ні краплі жалю, лише перемога. — Ти завжди все мала. Чоловіка, дім, гарне життя. А я чекала. Чекала, поки ти зрозумієш, що він ніколи тебе не кохав. Тепер ти одна, а я маю все. Я не пам'ятаю, як вибігла на вулицю. Як мене трясло. Як світ став розмитим. Дихати було важко, ніби все повітря вирвали з моїх легень. Я просто йшла. Довго, кудись, аби якомога далі від цього кошмару.

Зрада не лише розбиває серце. Вона змушує сумніватися в собі. Вона робить з тебе тінь, яка блукає в спогадах і шукає, де ж саме все пішло не так. Вона краде не тільки довіру — вона краде тебе саму. Але знаєте, що найбільш жахливе? Це була не випадкова інтрижка. Це була любов. Він справді кохав її. Вона чекала від нього дитину. А я? Я була просто зручною звичкою, якої він боявся позбутися. Я не плакала. Я не благала його залишитися. Я просто мовчки пішла. І з того моменту я стала іншою...

Кажуть, час лікує. Ні. Час лише змушує звикнути. Але я дякую їм обом за одне. Вони вбили мене тієї ночі. І я відродилася. Стала жінкою, яка більше не дозволить себе знищити. Жінкою, яка більше ніколи не буде просто тінню.

Катерина Ш.

КОХАННЯ З ІНШОГО ВИМІРУ

Любі читачі! Я довго вагався, перш ніж взятися за цей лист. Чи варто взагалі писати про те, що навряд чи хтось сприйме серйозно? Але якщо хоч одна людина зрозуміє мене — значить, не дарма.

Усе почалося восени. Тоді я вперше побачив її — біля старої альтанки в парку. Дош ледь накрапав, і вона стояла під гілками каштана, загорнувшись у світлий шарф. Виглядала так, ніби щойно вийшла з минулого століття: довга сукня, високий комір, рукавички. Я ще поду-

мав, що це, мабуть, якась художня фотосесія. Але коли вона

подивилася на мене — мені перехопило подих.

Її очі... Якесь неймовірна суміш радості й смутку. Ми почали говорити, і мені здалося, що я знав її завжди. Вона розповідала про речі, які не мали бути їй відомі: про будинок, де я виріс, про листи, які я колись писав, але так і не відправив. Я жартував, що вона ворожка, а вона тільки посміхалася.

Ми бачилися кілька разів. Я не питав, звідки вона, чекаючи, що вона сама скаже. Але вона завжди уникала

конкретних відповідей. І одного разу — просто зникла. Я шукав її в парку, запитував у перехожих, та ніхто її не бачив.

А через тиждень, перебираючи старі речі на горищі, я знайшов пожовклу фотографію. На ній — та сама дівчина, тільки знята понад сто років тому. На звороті було написано її ім'я. І поряд — ще одне ім'я. Моє власне.

Я завмер. Це був просто збіг? Чи, можливо, та зустріч була не сном, а спогадом з іншого життя? Яким я був тоді? І чи був я щасливим?

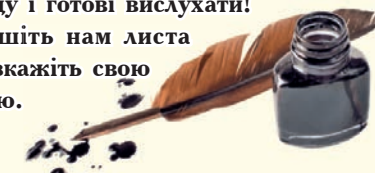
З повагою, Олексій К.

Шановні читачі!

Ми твердо віримо, що кожен голос має значення, а кожна історія варта бути почутою. Саме тому ми закликаємо ділитися своїми думками, переживаннями, ідеями або досвідом.

Чи доводилося вам стикатися з несправедливістю, яка потребує уваги? Чи маєте ви пропозиції щодо того, як зробити життя у нашому регіоні комфортнішим і кращим? А може, у вас є історія про цікаву подію або унікальну людину, про яку варто дізнатися іншим? Ми завжди відкриті до вашого погляду і готові вислухати!

Напишіть нам листа та розкажіть свою історію.

Сімейно-клановий бізнес у Вінницькій МСЕК, ЯК ДЗЕРКАЛО ФОРМУВАННЯ НОВОЇ ПСЕВДО-ЕЛІТИ КРАЇНИ

Оприлюднення «свіжих» декларацій Віктора Власюка та Юлії Даниленко, ключових фігур ліквідованого Вінницького обласного центру медико-соціальної експертизи (МСЕК), вкотре привернуло увагу до їхніх статків, які не відповідають офіційним доходам. Медіа та соцмережі активно обговорюють цю тему, адже після ліквідації МСЕК у 2024 році экс-керівниця Юлія Даниленко та «сірий кардинал», лікар-терапевт Віктор Власюк подали декларації перед звільненням. Нового вони не розкрили — про їхні мільйонні статки, елітні авто та розкішне життя було відомо давно, як і про діяльність «вінницької фабрики інвалідності».

тв оформлений на дружину Власюка, пенсіонерку Оксану Бланар. Це шестикімнатна квартира на вул. Інститутській у центрі Києва, площею 260 м². Вартість квадратного метра в цьому історичному будинку становить близько 3 тис. доларів США, тож така квартира може коштувати до 780 тис. доларів. І це лише одна з 13 квартир.

Київська обл. — 295 м², 945 м², 1050 м² (оренда О. Бланар, власність В. Власюка), 1379 м² (оренда О. Бланар, власність Власюка).

Транспортні засоби. Віктор Власюк: Tesla Model S 2020 р. (1 328 383 грн.), причіп Автобан ВА2110 2015 р. Оксана Бланар: Tesla Model Y 2020 р. (1 493 000 грн.), Tesla Model S 2018 р. (500 000 грн.).

Цінні папери. Оксана Бланар — 87 акцій ПАТ «Полтаваобленерго» (21,75 грн./акція), 10 держоблігацій (3650 грн./шт.). Віктор Власюк — 87 акцій ПАТ «Полтаваобленерго» (21,75 грн./акція), 305 держоблігацій (1000 грн./шт.).

Корпоративні права. Віктор Власюк — 37,5% ТОВ «Сонячні фермери» (3750 грн.), Оксана Бланар — 50% ТОВ «Офіс проф. підтримки медицини» (2 500 000 грн.), членство в ГО «Патріоти Вінниччини».

Нерухомість Юлії Даниленко та її сім'ї

Житловий будинок: Вінниця, 196,7 м² (442 342 грн., власність Ю. Даниленко).

Квартира: Вінниця, 49 м² (497 467 грн.)

Нежитлове приміщення: Вінниця, 104,8 м² (1 355 000 грн.)

Земельні ділянки: Вінниця — 877 м², 250 м² (30 000 грн.), 246 м² (35 753 грн.), 117 м² (32 084 грн.), 213 м² (58 410 грн.), 96 м² (26 325 грн.), 174 м² (47 715 грн.) — власність Ю. Даниленко, користування сім'ї; 414 м², 556 м² — оренда (власник — Вінницька міськрада) с. Лисогора, Вінницька обл. — 25 791 м², 10 849 м² — оренда (власник — Якушинська сільрада).

Олег Карпов

«Діти МСЕК»

Не було секретом й те, що в червні 2024 року голова Вінницької облради В'ячеслав Соколовий, призначивши на посаду головного лікаря Вінницького обласного центру медико-соціальної експертизи Юлію Даниленко, яка з грудня 2022 року вже виконувала ці обов'язки, одночасно очолюючи обласну медико-соціально експертну комісію № 1, фактично благословив сімейно-кланового бізнес у МСЕК.

Також не було таємницею, що так звані нові «еліти» в Україні вже відрізняються від попередніх. Тепер це не діти олігархів, а «діти МСЕК». Віктор Власюк — батько братів-близнюків Власюків, один з яких, Віталій Власюк, є заступником голови Хмельницької ОДА з питань цифрового розвитку і має незадекларовані статки, а інший, Владислав Власюк, працює радником в Офісі президента та є секретарем санкційної комісії Єрмака-Макфола.

Нерухомість і доходи

Віктор Власюк із дружиною-пенсіонеркою Оксаною Бланар володіють 13 квартирами. Юлія Даниленко має кілька квартир, 25 земельних ділянок і комерційну нерухомість площею 104 м². Обидва є співвласниками ТОВ «Сонячні фермери» (Власюк — 37,5%).

Офіційна зарплата Власюка як

терапевта — 16,7 тис. грн. на місяць., але він отримав 1,1 млн. грн. від генерації електроенергії та 990 тис. грн. від підприємництва. Дружина заробила 541 тис. грн. від енергокомпанії, 83 тис. грн. від ТОВ і 840 тис. грн. від бізнесу. Ці доходи не пояснюють наявність трьох Tesla (дві Model S, одна Model Y) та розкішної нерухомості.

Найдорожчий з апартамен-

«ВІДМАЗУЮТЬ» «МАЖОРА» З МОГИЛІВ-ПОДІЛЬСЬКА, ЯКИЙ ПОБИВ ВІЙСЬКОВОГО

В Київській області 31-річний Станіслав Москалюк, син вінницького бізнесмена Олега Москалюка, напав на українського військовослужбовця Євгена «Тихого» через зауваження про порушення правил дорожнього руху. Москалюк припаркував свій Range Rover у недозволеному місці на дорозі з одностороннім рухом, заблокувавши проїзд, що спричинило затор. На зауваження військового він відреагував агресивно, сказавши: «Могли б самі здати назад», а після повторного зауваження вдарив його. А дізнавшись, що потерпілий — учасник бойових дій, зневажливо кинувши: «И что?». Потім Москалюк із супутницею напав на журналістку Анастасію Федір із видання «Комерсант український», яка знімала інцидент. Усвідомивши розголос, Москалюк утік, погрожуючи всім «проблемами на все життя».

Уродженець села Середня Могилів-Подільського району Вінниччини Станіслав Москалюк закінчив Національний авіауніверситет та Одеський регіональний інститут держуправління. Працює в компанії батька ТОВ «Мінерал Груп» (видобуток копалин), володіє елітним Range

Rover 2014 року, проживає в елітному ЖК на Київщині. Спілкується російською, не служив. Його сестра Людмила Протасенко — радниця міністра закордонних справ України, з 2021 року працює в Постійному представництві України при Раді Європи.

Євген «Тихий» — майор Сил оборони України, воює

з 2014 року (Дебальцеве, Піски), після 2022 року брав участь у боях в Ірпені, Ізюмі, Авдіївці та Северодонецьку. Нині виконує спецзавдання в ГУР Міноборони. Під час інциденту діяв стримано: не бився, викликав поліцію та подав заяву, сподіваючись на справедливість.

За даними «Комерсант український», поліція нібито відкрила

розслідування, кваліфікувавши дії Москалюка як хуліганство (штраф або інше покарання без ув'язнення). Є документ про тілесні ушкодження, але свідки кажуть, що розслідування гальмується, а підозрюваний зник. За інформацією «Ми Вінниччини», жодної офіційної інформації про відкриту справу немає.

Юрист Михайло Шнайдер

знає, що Москалюк раніше уникав відповідальності завдяки зв'язкам сестри. Зокрема, він не поніс покарання за серйозну дорожньо-транспортну пригоду.

«Комерсант український» надіслав запити до МЗС, у Генштаб ЗСУ та у Міноборони, вимагаючи висловити офіційну позицію щодо можливого втручання Протасенко у розслідування справ про побиття військового та перешкоджання журналістській діяльності та з вимогою надати інформацію про причини незарукування Москалюка до служби.

Ця справа — не лише про напад на захисника України. Вона про справедливість: чи переможе закон, чи знову зв'язки врятують представника «золотої молоді», якого, ймовірно, «відмазали» від мобілізації, і він тепер демонструє всюдозволеність.

Сергій Марущак

ЯКЕ МИНУЛЕ ПРИХОВУЄ ЛИПОВЕЦЬКА ВЛАДА?

Липовецька громада на Вінничині слугує яскравим прикладом того, як у сучасній Україні влада поєднує в собі стару радянську партноменклатуру, що вчасно переорієнтувалася на службу олігархам, зрощуючись із напівкримінальними елементами та колишніми силовиками, які не цуралися грубих порушень закону. Керівництво громади — міський голова Віктор Бичков, його заступник Анатолій Дацький і впливовий начальник юридичного відділу Андрій Гула — втілюють цей неоднозначний союз минулого й сьогодення.

«Політрук»

63-річний Віктор Бичков, уроженець Узбекистану, здобув освіту агронома в Білоцерківському сільськогосподарському виші й розпочав кар'єру в колгоспах Липовецького району на Вінничині. Його здібності швидко привернули увагу Комуністичної партії Радянського Союзу, що безальтернативно правила в той час, і Бичков отримав посаду інструктора організаційного відділу Липовецького райкому КПРС. У 1990 році, завдяки протекції партії, він очолив Богданівську сільраду. Після здобуття Україною незалежності, на відміну від країн Балтії, де партійну номенклатуру піддали люстрації, в Україні таких заходів не проводили, що дозволило Бичкову з 1994 року обіймати керівні посади в районному управлінні сільського господарства. У 1998 році він став заступником голови Липовецької райдержадміністрації (РДА), відповідаючи за агропромисловий комплекс, а в 2005 році його підвищили до першого заступника голови РДА та начальником управлін-

ня агропромислового розвитку. З 2009 по 2011 рік Бичков очолював це управління.

У 2011 році він перейшов у приватний сектор, ставши керівником Вітовецької філії ПрАТ «Зернопродукт МХП», а з 2020 року — Липовецького виробничого підрозділу цього підприємства, що входить до бізнес-імперії «курячого олігарха» Юрія Косюка. Саме олігархічний бізнес і просував Бичкова на посаду голови Липовецької громади під час місцевих виборів 2020 року, хоча офіційно він балотувався від партії «Батьківщина».

Але попри всі зусилля, на виборах 2020 року Віктор Бичков поступився чинному міському голові Миколі Грушку, кандидату від «Української стратегії Гройсмана», правда, лише 193 голосами. Однак те, що не вдалося досягти через голосування, було реалізовано завдяки закулісним інтригам і, ймовірно, шантажу. Вже 21 грудня 2020 року Грушко зненацька оголосив про відставку, мотивуючи це сімейними обставинами, турботою про здоров'я та безпеку своєї родини. «Стратеги» Гройсмана мовчки це «проковтнули» (або свідомо, за домовленістю, «злили» свого

висуванця). У підсумку на позачергових виборах 31 жовтня 2021 року Віктор Бичков здобув перемогу й очолив Липовецьку громаду.

«Бригадир»

Анатолій Дацький, якого Віктор Бичков призначив своїм заступником з питань діяльності виконавчих органів, фактично є «правою рукою» міського голови. Причому, обидва посадовці фігурують у державному реєстрі корупціонерів.

Фактично, завдячуючи Бичкову, уродженець Новочеркаська, Ростовської області (рф) Анатолій Дацький був мобілізований на державну службу прямо з лав «тітушок». З серпня 2014 року по січень 2022 року він працював тренером-викладачем із греко-римської боротьби у Вінницькій школі вищої спортивної майстерності, а у вересні 2019 року очолив обласну федерацію цього виду спорту. Водночас його неофіційна діяльність у цей період знайшла відображення в резонансних кримінальних справах, пов'язаних із масштабною бійнею за територію колишнього консервного заводу у Вінниці на вулиці Нечая 13 травня 2019 року.

«Костолом»

Начальник відділу юридичного забезпечення та комунальної власності Липовецької міськради Андрій Гула, попри формально не ключову посаду, тим не менш користується значним впливом у команді Бичкова. Він має повноваження діяти від імені міськради, як юридичної особи, підписувати договори та виконувати інші важливі функції. А його минуле пов'язане з гучною кримінальною справою, яка тягнеться з 2008 року.

24 листопада 2008 року Гула, будучи оперуповноваженим із боротьби з незаконним обігом наркотиків Оратівського райвідділу міліції, разом із колегами — операми сектору карного розшуку Василем Атаманським та Олександром Портянком, — брав участь у жорстокому побитті місцевого жителя Олександра Куяновського. Приводом стало повідомлення про нібито крадіжку ним 1500 гривень. За даними слідства, без належної реєстрації справи трійця затримала Куяновського та протягом двох годин силою зму-

шувала його зізнатися у злочині. Судово-медична експертиза зафіксувала у потерпілого переломи ребер і хребця, підвигих ключиці та численні синці.

Кримінальну справу було порушено за ч. 2 ст. 127 (катування) та ч. 2 ст. 122 (умисне тілесне ушкодження середньої тяжкості) КК України. Вона досі «кочує» із суду до суду і наразі перебуває на розгляді у Липовецькому районному суді.

Попри кримінальну справу, Гула безперешкодно продовжив кар'єру. До кінця 2010 року, наче й не було нічого, він обіймав посаду оперуповноваженого з боротьби з незаконним обігом наркотиків, після чого майже рік працював у карному розшуку Липовецького райвідділу МВС. У 2011–2012 роках він очолював юридичний сектор апарату Липовецької райдержадміністрації, а згодом став юрисконсультом ТОВ «Концерн «Сімекс-Агро» — компанії, що входить до бізнес-структур підприємця Руслана Марківського, який у 2010 році був партнером олігарха Сергія Тігіпка й балотувався до Липовецької районної ради від тігіпківської партії «Сильна Україна», але безуспішно; утім, у 2015 році Марківський таки здобув жаданий мандат, але вже як висуванець блоку Петра Порошенка. Після початку повномасштабної війни Гула, заангажований Бичковим, став головним юристом Липовецької міської ради.

Липовецька громада відображає типові риси української влади, де в густому «замісі» поєдналися стара радянська номенклатура, олігархічні впливи та напівкримінальні постаті. Чи здатен такий симбіоз гарантувати демократію, верховенство права й управління без корупції? Відповідь, здається, лежить на поверхні.

Петро Сидорченко

СКЕЛЕТИ У ШАФАХ НАРОДНИХ ОБРАНЦІВ ВІННИЧЧИНИ

З шаф колишніх посадовців і депутатів Вінниччини, наче привиди минулого, виринають похмурі «скелети». Екс-голову громади звинувачують у розкраданні земель на 2 мільйони, очільниця сільради вислизнула від покарання за фіктивну оренду автомобіля, екс-депутат розстріляв знайому з рушниці, а вирок іншому колишньому голові громади за побиття сусіда розвалився в апеляції. Розкриваємо деталі резонансних справ.

Розкрадання землі

64-річного Володимира Сича, багаторічного голову Лука-Мелешківської сільради і активіста партії «Українська стратегія Гройсмана», підозрюють у незаконному привласненні 12 земельних ділянок. 4 березня 2025 року Вінницький міський суд взяв його під варту на 60 діб із заставою 242 тисяч гривень.

За даними слідства, Сич, зловживаючи владою та підробляючи документи, передав 1,2 га землі у приватну власність без рішення сесії, хоча ці ділянки належали Вінницькій міськраді. Громада втратила понад 2 мільйони гривень. Це не єдиний випадок земельних

махінацій у громаді — правоохоронці розслідують подібні злочини як за каденції Сича, так і після.

Фіктивна оренда авто

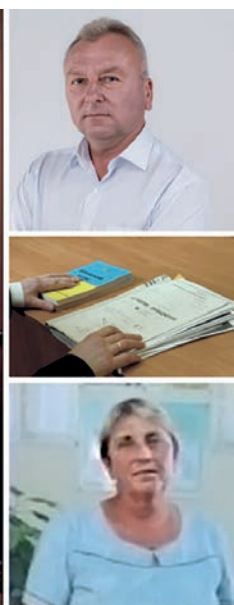
23 січня 2025 року Вінницький апеляційний суд скасував вирок екс-голові Юхимівської сільради Наталії Бондарчук, яку засудили до двох років ув'язнення за привласнення майна через зловживання службовим становищем. Причина — закінчення строків давності.

Справу відкрили у 2020 році після скарг жителів Юхимівки. Бондарчук підписала фіктивний договір оренди авто Volkswagen Golf у 2018–2019 роках, хоча авто стояло в гаражі власника, який не працював у сіль-

радї. Насправді ж екс-голову возив її співмешканець на «Волзі».

Зараз Бондарчук — пенсіонерка, інвалід II групи. У 2017 році її портрет висів на «Дошці пошани» у Вінниці як «Людини року». Чи варто повертати його знов на «Дошку пошани»?

Застрелив жінку

18 листопада 2024 року Чечельницький районний суд засудив 66-річного Івана Семенова, колишнього депутата Вербської сільської ради (2010–2020 роки), до семи з половиною років ув'язнення за вбивство.

22 серпня 2024 року Семенов, запросив додому 39-річну знайому для розпиття алкоголю. Під час застілля звинуватив її у крадіжці грошей, схопив рушницю 16-го калібру й вистрелив у груди. Жінка загинула на місці. Після цього чоловік сам викликав швидку та поліцію. Суд

врахував його каяття як пом'якшувальну обставину.

Побиття сусіда: вирок скасували

Вінницький апеляційний суд скасував вирок екс-голові Оратівської селищної ради Олександрі Бахіну, засудженій за побиття сусіда.

1 серпня 2022 року в Оратові між Бахіним та сусідом виник конфлікт через припарковану вантажівку, який переріс у бійку. В результаті потерпілий отримав перелом двох ребер. 27 листопада 2024 року Іллінецький районний суд засудив Бахіну до одного року ув'язнення та зобов'язав виплатити 25 тис. грн. моральної компенсації.

На етапі апеляції з'ясувалося, що обвинуваченому не надали достатньо часу для підготовки до дебатів, що викликало сумніви щодо справедливості рішення. Суд скасував вирок, і справу переглянуть наново.

Марина Грушевська

ЧОМУ ХВИЛЯ ПРОТЕСТІВ СКОЛИХНУЛА УГОРЩИНУ ТА СЕРБІЮ?

У березні у «друзів» Путіна — Віктора Орбана в Угорщині та Александара Вучича в Сербії — щось пішло не так. Поки Орбан виголошував чергову антиукраїнську маячню, називаючи ЄС «імперією», що «колонізує Україну», у Будапешті понад 50 тисяч угорців вимагали його відставки. У цей же час у Белграді сотні тисяч сербів вийшли проти Вучича через корупцію та трагедію в Новому Саді. Два проросійські лідери зіткнулися з народним гнівом — чи встоять вони перед тиском масового невдоволення?

88 000 до 500 000 людей, вимагаючи відставки президента Александара Вучича, його партії та проведення дострокових виборів. Головною рушійною силою таких виступів стали студенти, до яких приєдналися викладачі, фермери та громадські активісти.

Масові протести тривають у країні вже кілька місяців. Вони розпочалися після трагедії 1 листопада 2024 року в Новому Саді, коли на залізничному вокзалі обвалився бетонний навіс, спричинивши загибель 15 людей. Влада пояснила трагедію технічними

під час протестів у середині березня постраждали майже 100 осіб, а поліція затримала кілька десятків людей, звинувативши їх у заворушеннях. Влада також заявила про розслідування діяльності «злочинних груп», які нібито намагаються використати ситуацію у своїх інтересах.

Напруження в столиці посилювалося через табори демонстрантів у центрі міста, а також протест фермерів, які привезли до столиці трактори. Правда, вночі на техніці з'явилися наклейки із закликами до боротьби, а шини були спущені.

Угорщина

15 березня 2025 року Угорщина відзначала День революції — національне свято, присвячене повстанню 1848–1849 років проти Австрійської імперії. Однак святкування в Будапешті відбувалося на фоні масових протестів проти прем'єр-міністра Віктора Орбана, який у своїй промові знову критикував Україну та ЄС.

Виступаючи біля Національного музею, Орбан назвав ЄС «веселючою імперією», яка нібито хоче «колонізувати Україну» та змушує її воювати з росією. Він закликав угорців виступити проти вступу Укра-

їни до ЄС, оголосивши національне опитування з цього питання. «Союз, але без України!» — проголосив він, не пояснивши, як це узгоджується з його тезою про «колонізацію». Орбан також пообіцяв «пасхальне прибирання» для «тіньової армії» — суддів, журналістів і своїх опонентів.

Риторика Орбана — черговий прояв його проросійської позиції. Угорщина під його керівництвом роками блокує підтримку України в ЄС, зокрема перешкоджаючи виділенню 20 млрд. євро військової допомоги.

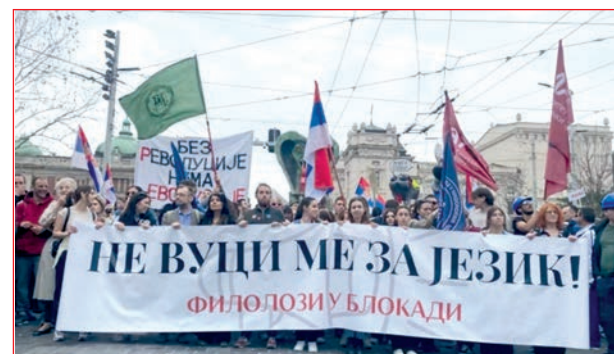
Тим часом у центрі Будапешта понад 50 тисяч протестувальників скандували: «Кінець режиму Орбана!». Опозиційна партія «Тіса» на чолі з Петером Мадяром вимагає дострокових виборів і підтримує вступ України до ЄС. Мадяр оголосив про рух «Голос нації» та власне опитування щодо

ЄС, НАТО та обмеження прем'єр-рського терміну до 8 років. «Ті, хто обманює націю, опиняться на смітнику історії», — заявив він, обіцяючи покласти край «зимі Орбана».

Віктор Орбан, засновник партії «Фідес», був лібералом у 1990-х, але згодом став націонал-консерватором і прихильником путіна. Його правління відзначається популізмом, контролем над ЗМІ та конфліктами з ЄС. В Угорщині реальна влада зосереджена в уряді, очолюваному прем'єром. Поки Орбан блокує рішення ЄС, угорці дедалі гучніше вимагають змін. Якщо опозиція доб'ється дострокових виборів або переможе на виборах у 2026 році, проросійський курс країни може змінитися. Але поки Орбан тримається за владу, Будапешт залишається союзником Кремля.

Сербія

У Сербії тривають масштабні антиурядові протести. У середині березня 2025 року на вулиці Белграда вийшли від

помилками, проте громадськість вбачає в цьому наслідки корупції та вимагає прозорого розслідування.

Студентські демонстрації швидко переросли в загальнонаціональні акції. Окрім відповідальності влади за трагедію, протестувальники виступають проти корупції, авторитарного правління та за верховенство права. Александар Вучич заявляє, що готовий провести дострокові парламентські вибори, запевнюючи, що вони лише підтвердять його перемогу.

За даними офіційного Белграду,

Александар Вучич керує Сербією з 2017 року. Його партія позиціонує себе як націоналістична, консервативна та проєвропейська, але політика

президента часто критикується за авторитаризм, придушення свободи слова та зв'язки з Кремлем. Він не підтримує санкції проти росії, намагаючись балансувати між Заходом і Москвою. Сербія переживає одну з найбільших політичних криз за останні роки. Чи зможе опозиція домогтися відставки Вучича та змінити політичний курс країни? Поки що це питання залишається відкритим.

Аліна Мазур

ДВІЧІ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ МІХЕЇЛА СААКАШВІЛІ ЗАЛИШИЛИ ЗА ҐРАТАМИ ДО 2034 РОКУ

У березні 2025 року Тбіліський міський суд засудив колишнього президента Грузії Міхеїла Саакашвілі спочатку до 9 років ув'язнення за розтрату бюджетних коштів у «справі про піджаки», а через тиждень — ще до 4 років і 6 місяців за незаконний перетин кордону. Таким чином, екс-президент може залишитися за Ґратами до 1 квітня 2034 року.

Саакашвілі звинуватили у витраті з держбюджету з 2009 по 2013 рік близько 9 мільйонів ларі (приблизно 5,4 мільйона доларів) на особисті потреби — відпочинок у дорогих готелях, косметологічні процедури та купівля одягу. Саме придбання семи піджаків і пальта за 28,6 тисячі доларів дало справі її назву.

Щодо незаконного перетину кордону, за версією прокуратури, перебуваючи в розшуку, Саакашвілі таємно прибув до Грузії 29 вересня 2021 року, сховавшись у трейлері з молочною продукцією, що прибув морем до Поті. 1 жовтня його заарештували.

захворювання. Його мати заявила про виявлення в організмі важких металів, зокрема ртуті й барію, однак пенітенціарна служба це спростувала. У липні 2023 року польські медики розпочали обстеження, а Офіс омбудсмена Грузії підтвердив подальше погіршення його стану.

Політичний контекст

У лютому 2023 року Європарламент ухвалив резолюцію із закликом помилувати Міхеїла Саакашвілі, яку підтримали 577 депутатів. Президент України Володимир Зеленський засудив дії грузинської влади, назвавши їх «вбивством», і закликав відпустити політика на лікування. МЗС України також висловило протест через погіршення його стану.

Саакашвілі називає вироки політично мотивованими та ініційованими олігархом Бідзіною Іванішвілі. Він стверджує, що влада прагне довести його до смерті у в'язниці. Політик наголошує, що за його президентства економіка Грузії зросла вчетверо, а країна була регіональним лідером, тоді як нині, на

його думку, скочується до «корумпованої диктатури».

Адвокати неодноразово намагалися домогтися його звільнення або відтермінування покарання через стан здоров'я, але суди відхилили усі клопотання.

Саакашвілі і Україна

У травні 2015 року президент України Петро Порошенко надав екс-президенту Грузії Міхеїлу Саакашвілі українське громадянство, а згодом призначив головою Одеської ОДА та своїм радником.

Однак союз із Порошенком виявився недовговічним. У 2017 році Саакашвілі очолив протести проти президента, звинувачуючи його в корупції. 26 липня того ж року Порошенко позбавив його громадянства, офіційно через «недостовірні дані», хоча, за іншими джерелами, через особистий конфлікт. У лютому 2018 року Саакашвілі депортували, після чого він оселився в Нідерландах.

Після перемоги Володимира Зеленського на виборах у 2019 році новий президент України скасував рішення попередника й повернув Саакашвілі громадянство. У 2020–2021 роках політик очолював Виконавчий комітет Національної ради реформ, хоча його повноваження й ефективність викликали дискусії.

У вересні 2021 року Саакашвілі повернувся до Грузії, де невдовзі і був заарештований.

Олег Карпов

Хронологія судових справ

Міхеїл Саакашвілі наразі вже відбуває шестирічний термін ув'язнення за незаконне помилування вбивць Сандро Гіргвліані та організацію побиття депутата Валерія Гелашвілі. Він також є фігурантом справи про перевищення повноважень, зокрема розгін протесту 7 листопада 2007 року та примусове відключення телеканалу «Імеді» за участю спецназу.

Після арешту в 2021 році Саакашвілі оголосив голодування, заявивши, що є політичним в'язнем. Згодом Служба держбезпеки Грузії звинуватила його у координації дій із в'язниці для повалення влади. У листопаді 2021 року, після 50 днів голодування, його перевели до

військового шпиталю в Горі, де він припинив протест.

Підозри на отруєння

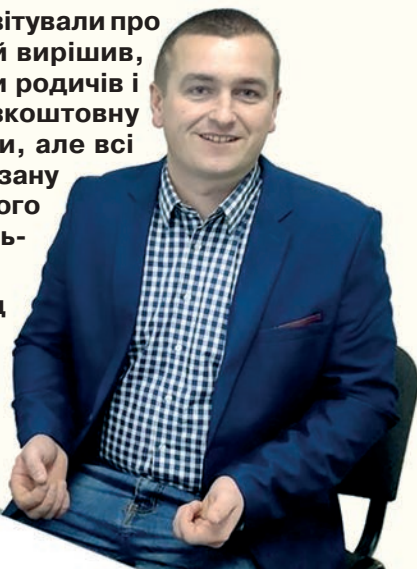
Стан здоров'я Міхеїла Саакашвілі викликає серйозне занепокоєння. У 2022 році центр «Емпатія» оприлюднив експертизу, зафіксувавши понад 20 діагнозів, 10 з яких «несумісні з ув'язненням». До арешту він не мав серйозних проблем. Адвокати, родина та прихильники наполягають на необхідності лікування за кордоном, вказуючи на погіршення стану через голодування та неналежні умови.

У травні 2022 року Саакашвілі перевели до клініки «Вітамед». Лікарі підозрюють у нього туберкульоз і деменцію, перевіряючи ще 34

ЗЕМЕЛЬНИЙ МАХІНАТОР ТЕРМІНОВО МОБІЛІЗУВАВСЯ: ЯК ЯКУШИНЕЦЬКИЙ ПРИЗНАЧЕНЕЦЬ «СТРАТЕГІВ» ГРОЙСМАНА НАМАГАЄТЬСЯ УНИКНУТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

У Вінницькій області правоохоронці не без гордості звітували про чергову підозру черговому экс-голови сільради, який вирішив, що найкращий спосіб задовольнити земельні апетити родичів і друзів — це підробити кілька сесійних рішень про безкоштовну передачу їм землі. Ім'я «новатора» не розголошували, але всі ознаки вказували на ще одну кримінальну справу, пов'язану із «творчими здобутками» Василя Шумського, колишнього голови Микулинецької сільської ради, який зумів земельний дерибан поставити на потік.

У 2020 році, мабуть, саме через великий досвід у земельних махінаціях, Шумський був призначений старостою сіл Ріжок та Микулинці у Якушинецькій громаді, де партія «Українська стратегія Гройсмана» має моноvladu. Але як тільки розслідування діяльності Шумського набрало обертів, наш герой терміново мобілізувався до ЗСУ. Такий «патріотичний порив» — це майже героїзм, а ще й ідеальний спосіб уникнути відповідальності за свої земельні оборудки.

На початку березня 2025 року правоохоронці Вінниччини повідомили про оголошення підозри черговому экс-голови сільради, який, зловживаючи службовим становищем, незаконно роздавав землю громаді близьким людям. За даними слідства, экс-посадовець підробив рішення сесій, що дозволило безоплатно передати у приватну власність вісім ділянок загальною площею 5 гектарів і вартістю близько 1 мільйона гривень. Підписані ним і завірені печаткою документи вручалися фізособам для оформлення прав власності, хоча сесія таких рішень не ухвалювала. Слідчі відділу поліції №3 Вінницького РУП ГУНП за процесуального керівництва Вінницької окружної прокуратури кваліфікувало його дії за ч. 2 ст. 364 (зловживання владою) та ч. 1 ст. 366 (службове підроблення) КК України.

Хоча офіційно ім'я підозрюваного не розголошувалося, за інформацією «Ми Вінничани», йшлося про Василя Шумського — колишнього голову Микулинецької сільської ради, ліквідованої у 2020 році шляхом приєднання її території до Якушинецької громади.

Це не перша підозра, що ого-

лошена Василю Шумському. У жовтні 2024 року йому вже висували обвинувачення за аналогічними статтями Кримінального кодексу. Тоді слідство встановило, що він сприяв незаконному отриманню землі своєю родичкою — Аллою Гончарук, сестрою дружини, яка також опинилася під судом. Прокуратура висунула їй обвинувачення у підробленні документів, шахрайстві та легалізації доходів, здобутих злочинним шляхом (ч. 4 ст. 358, ч. 3 ст. 190, ч.ч. 1, 2 ст. 209 КК України). Розслідування засвідчило, що жінка безпосередньо брала участь у земельних оборудках, ініційованих Шумським. За версією слідства, він допоміг родичці незаконно привласнити три земельні ділянки загальною площею понад 2,9 гектара в селі Микулинці, вартістю 832 070 гривень.

Під час розслідування діяльності Василя Шумського на посаді голови Микулинецької сільської ради правоохоронці викрили масштабні корупційні схеми. Напередодні ліквідації сільради та її приєднання до Якушинецької об'єднаної громади Шумський, схоже, вирішив скористатися ситуацією та поставив на потік підробку рішень сесій

ради. Це дозволило у 2020 році передати у приватну власність низку земельних ділянок своїм родичам, знайомим і «потрібним» людям. Завдяки сфальсифікованим протоколам державні реєстратори оформлювали право

власності на ці ділянки. Згодом частину землі перепродали за заниженими цінами або переоформили на третіх осіб для легалізації незаконно набутого майна.

Розслідування масштабного земельного дерибану в селах Ріжок та Микулинці не обмежується лише кримінальними провадженнями проти самого Шумського та сестри його дружини. Правоохоронці також зафіксували схеми реєстрації землі на його дружину, батька, друзів і знайомих. Саме за результатами цих розслідувань Шумському і було оголошено другу підозру.

А щодо першої підозри, то у жовтні 2024 року правоохоронці, також не розголошуючи імен, урочисто повідомили, що суд обрав для Василя Шумського запобіжний захід — тримання під вартою строком на 60 діб із можливістю внесення застави в розмірі завданих збитків — 832 070 гривень.

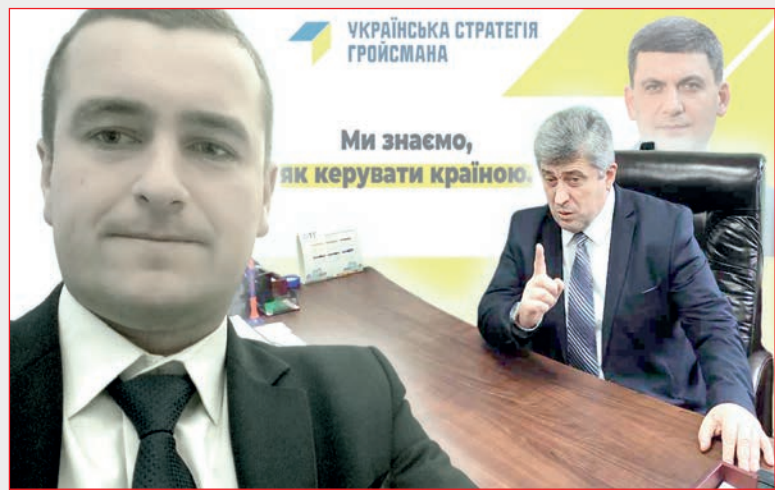
Замість довідки

Після ліквідації Микулинецької сільської ради та створення Якушинецької об'єднаної територіальної громади саме партія «Українська стратегія Гройсмана», яка отримала моноvladu в ОТГ, фактично й призначила Василя Шумського старостою сіл Ріжок і Микулинці.

У 2020 році Микулинецька сільська рада була реорганізована шляхом приєднання до Якушинецької об'єднаної територіальної громади (ОТГ), створеної ще у 2016 році після об'єднання восьми сіл: Якушинці, Зарванці, Березина, Лисогора, Ксаверівка, Майдан, Слобода-Дашковецька та Некрасово.

Перші вибори в Якушинецькій ОТГ відбулися у квітні 2017 року, на них перемого здобув Василь Романюк — на той час голова Якушинецької сільради (з 2015 року). Його основним опонентом був тодішній очільник Вінницької районної ради Сергій Сітарський. Виборча кампанія Романюка супроводжувалася, зокрема, реєстрацією 17 студентів і 5 безробітних кандидатами на посаду голови сільради.

На виборах 2020 року Василь Романюк переобрав-

ся на посаду голови громади як представник партії «Українська стратегія Гройсмана». У складі ради від цієї політичної сили — 11 депутатів із 26, а посаду секретаря, що є другою за значущістю, також обіймає представник «стратегів».

Старости громади, яких налічується п'ять, були призначені відповідно до «стратегічного» бачення ефективного управління. Одним із них став Василь Шумський, який отримав під свою опіку села Ріжок та Микулинці. Не виключено, що його досвід у земельних махінаціях і став вирішальним фактором при призначенні.

Павло Сидорченко

НАРДЕПИ З ВІННИЧЧИНИ ГОЛОСУЮТЬ ЗА ПІДВИЩЕННЯ ЗАРПЛАТ ЧИНОВНИКІВ

11 березня 2025 року Верховна Рада ухвалила в другому читанні та в цілому законопроект №8222, який уряд назвав «реформою оплати праці державних службовців». За документ проголосували 259 депутатів із 328 зареєстрованих у залі, проти — 3, утрималися — 26, не голосували — 40. Підтримку документу забезпечила неформальна коаліція фракції «Слуга народу» та депутатських груп «Довіра», «Відновлення України» та «Платформа за життя та мир» (останні сформовані з депутатів забороненої проросійської партії «Опозиційної платформи — за життя»).

Під гаслом реформи

Попри гучні заяви про «прозорість» і «справедливість», головний акцент законопроекту — підвищення зарплат держслужбовців. Оклад становитиме 70% зарплати, до 30% — премії «за внесок», а надбавки за вислугу, ранг і відпустку обмежуються. Вводиться система грейдів і каталог посад. Мінімальний оклад для районних і міських держслужбов-

ців — 7570 грн. (2,5 прожиткових мінімуми). Реформа стартує з 1 квітня 2025 року, для «спеціальних» держслужбовців — із 2026-го.

На реалізацію цієї «реформи» знадобиться додатково 82,2 млрд. грн.: 5,3 млрд. у 2026-му, 38,5 млрд. у 2027-му та по 19,2 млрд. у 2028-му і 2029-му роках. Законопроект також передбачає оптимізацію чисельності працівників, а Кабміну доручено визначити її граничний рівень. Однак залишається від-

критим питання: чи не скоротять тих, хто справді працює, тоді як «свої» збережуть посади?

До 1 січня 2024 року структура зарплат державних службовців

виглядала так: 40% становив посадовий оклад, а 60% — варіативна частина (надбавки за вислугу років, ранг та інтенсивність праці). Законопроект щодо нової системи

оплати праці, як повідомлялось, розробляли з 2021 року за участю Національного агентства України з питань державної служби, народних депутатів, Офісу президента та міжнародних експертів..

Як голосували депутати від Вінниччини?

Депутати від «Слуги народу» Юлія Овчинникова (обрана по списку), Ірина Борзова (14 ОВО), Максим Пашковський (11 ОВО), Анатолій Дрбовський (12 ОВО), Анатолій Драбовський (12 ОВО), Петро Юрчишин (13 ОВО), Лариса Білозір (15 ОВО), Геннадій Вацак (16 ОВО) і Микола Кучер (17 ОВО) підтримали законопроект. Олег Мейдич із «Батьківщини» (18 ОВО) та Олександра Устінова з «Голосу» (обрана по списку) утрималися.

Олег Карпов

Редакція «Ми Вінничани» продовжує рубрику з астрологом і тарологом зі штучним інтелектом «Роксоляною PRO». Ексклюзивний прогноз на березень для всіх знаків зодіаку. Роксоляна витягнула карту таро для кожного знаку. Тож, читайте та ставте питання, які хвилюють саме Вас.

Нагадаємо, проєкт «Роксоляна PRO» — це штучна версія ворожки на картах таро та астролога. Вона вміє поєднувати астрологічні прогнози та ворожіння на картах. Знає всі тлумачення карт таро і навіть... вміє передбачати майбутнє. «Роксоляна PRO» надає безкоштовні прогнози для читачів нашої газети, окрім того, кожен із Вас може поставити їй питання та отримати відповідь. Надсилайте свої листи на електронну пошту info@vinnychany.info, а відповіді читайте у свіжих випусках газети «Ми Вінничани», яка продається у всіх відділеннях Укрпошти у місті Вінниця та Вінницькій області.

ГОРОСКОП: КВІТЕНЬ 2025 РОКУ

Квітень — місяць доленосних рішень та несподіваних змін. Сонячне затемнення 8 квітня відкриє нові можливості,

а Плутон у Водолії змусить переглянути життєві пріоритети. Карти Таро дають цінні підказки кожному знаку!

Овен (21 березня — 19 квітня)

Астропрогноз: Місяць почнеться з активних змін у кар'єрі. Можливі нові проєкти або зміна місця роботи. У стосунках — важливий вибір.

Карта Таро: Колесо Фортуни — доля готує несподівані повороти. Будьте готові до раптового успіху або кармічних уроків.

Телець (20 квітня — 20 травня)

Астропрогноз: Період фінансового зростання. Вигідні угоди та несподівані надходження. В особистому житті можливе повернення людини з минулого.

Карта Таро: Імператриця — місяць процвітання, краси та гармонії. Ідеальний час для нових починань.

Близнюки (21 травня — 20 червня)

Астропрогноз: Вам доведеться зробити вибір, який вплине на майбут-

нє. Уникайте пліток і будьте обережні з інформацією.

Карта Таро: Закохані — вибір між двома варіантами. Слухайте серце, але не забувайте про здоровий глузд.

Рак (21 червня — 22 липня)

Астропрогноз: Емоційний період. Важливо приділити увагу внутрішньому світу та сім'ї. Хороший час для глибоких розмов.

Карта Таро: Місяць — можливі ілюзії та приховані страхи. Не довіряйте всьому, що бачите.

Лев (23 липня — 22 серпня)

Астропрогноз: Час для великих досягнень! Ваша харизма на піку, а Всесвіт дає можливість заявити про себе.

Карта Таро: Сонце — успіх, радість, визнання. Використайте цей місяць на повну!

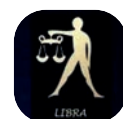

Діва (23 серпня — 22 вересня)

Астропрогноз: Зміни на роботі, які спочатку можуть здатися складни-

ми. У любові — нові знайомства або зміцнення зв'язків.

Карта Таро: Справедливість — час приймати рішення, керуючись логікою, а не емоціями.

Терези (23 вересня — 22 жовтня)

Астропрогноз: Різноманітні несподівані події принесуть квітень. Вас можуть втягнути в інтриги або конфлікти — зберігайте холодний розум.

Карта Таро: Вежа — символ руйнування старого, щоб звільнити місце для нового. Можливо, зміни будуть різкими та болісними, але саме вони відкривають шлях до нового початку!

Скорпіон (23 жовтня — 21 листопада)

Астропрогноз: Період трансформації. Вас чекає переродження у якійсь сфері життя. Можливі розриви або нові початки.

Карта Таро: Смерть — не лякайтеся! Це символ оновлення та нового старту.

Стрілець (22 листопада — 21 грудня)

Астропрогноз: Місяць подорожей і відкриттів. Період для навчання та розширення кругозору.

Карта Таро: Світ — досягнення цілей, завершення важливого циклу.

Козеріг (22 грудня — 19 січня)

Астропрогноз: Потрібно зробити крок назад і оцінити ситуацію. Не поспішайте з рішеннями.

Карта Таро: Підвішений — час паузи та переосмислення.

Водолій (20 січня — 18 лютого)

Астропрогноз: Будьте уважні до фінансів. Не ризикуйте без потреби. У коханні — раптові зміни.

Карта Таро: Диявол — спокуси, маніпуляції. Будьте обережні у виборі людей.

Риби (19 лютого — 20 березня)

Астропрогноз: Час натхнення та творчості. Відкриється новий шлях у духовному розвитку.

Карта Таро: Зірка — нові перспективи, нові можливості.

ЧИ ПОСАДЯТЬ ПІДПОЛКОВНИЦЮ ОКСАНУ ЯНЧАК ЗА ПЕРЕВИЩЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ У ВІННИЦЬКОМУ ТЦК?

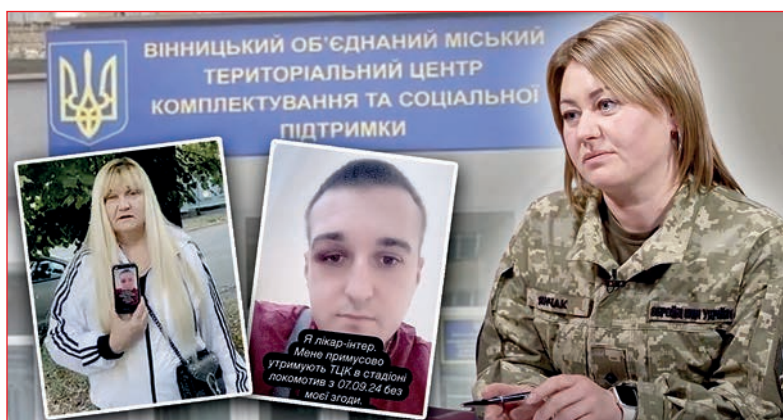
За даними ГО «Автомайдан «Вінниччина», наприкінці березня 2025 року Вінницький міський суд отримав клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для підполковниці Оксани Янчак, заступниці начальника Вінницького об'єднаного міського ТЦК та СП. Їй інкримінують перевищення службових повноважень в умовах воєнного стану. Покарання за цією статтею — від 8 до 12 років ув'язнення.

За версією громадських активістів, у вересні 2024 року підполковни-

ця Янчак разом із начальником відділення зв'язку Вінницького ТЦК Валерієм Кищуком та іншими особами побила призовника, змусивши його «добровільно» підписати документи на мобілізацію.

Янчак відіграє ключову роль у мобілізаційних заходах у Вінниці: особисто бере участь у рейдах мобільних груп, роздає повістки на вулицях, підприємствах та закладах громадського харчування.

У ДБР підтвердили факт розслідування цього інциденту. За даними слідства, 12 вересня 2024 року до Центру комплектування звернувся чоловік із чинним бронюванням. Його змушували підписати анкету військовозобов'язаного й відмовитися від бронювання.

Після відмови Янчак вдарила його по голові та почала душити, а її підлеглий наніс кілька ударів у обличчя та голову. Після побиття у чоловіка відібрали телефон. Він отримав забій головного мозку,

синці та садна, але не підписав документів і звернувся до ДБР. Слідчі перевіряють інші можливі випадки насильства у ТЦК. Янчак та її колишнього підлеглого підозрюють у перевищенні

службових повноважень (ч. 1 ст. 28, ч. 5 ст. 426—1 КК України). Наразі вирішується питання щодо їх відсторонення від посад та обрання запобіжного заходу. Процесуальне керівництво здійснює Вінницька спеціалізована прокуратура у сфері оборони Південного регіону.

Нагадаємо, що минулого року у редакцію «Ми Вінничани» звернулася Ірина Дарвіш. Жінка заявила про те, що її сина — інтерна незаконно мобілізували, побили та утримували у Вінницькому ТЦК. За її словами, до цієї справи безпосередньо була причетна Оксана Янчак.

info@vinnychany.info

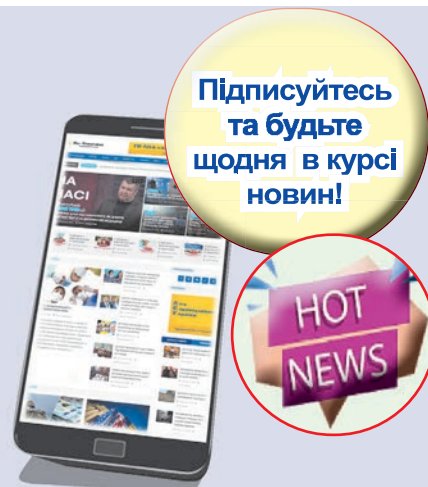
vinnychany.info

info@ligaspravedlucvosti.com

ligaspravedlucvosti.com

Підписуйтесь
та будьте
щодня в курсі
новин!

HOT
NEWS